

Izrada odgovora na dodatna pitanja po Trećem periodičnom izvještaju Bosne i Hercegovine za zaštitu prava svih radnika migranata i članova njihovih porodica

Preporuka 34:

Komiteta preporučuje državi potpisnici da:

- (a) **osigura da se administrativni imigracioni pritvor koristi samo kao krajnje sredstvo, uključujući i na radnike migrante i članove njihovih porodica u neregularnoj situaciji;**
- (b) **u sljedećem periodičnom izvještaju navede informacije o učinkovitosti preduzetih mjera kako bi se osiguralo da svi imigracioni objekti pružaju adekvatne osnovne usluge, uključujući hranu, zdravstvenu zaštitu, higijenske uslove i pristup spoljnom prostoru, kao i broj slučajeva i maksimalni period imigracionog pritvora koji se u praksi određuje radnicima migrantima i članovima njihovih porodica koji čekaju protjerivanje.**

Odgovor na preporuku 34.

Imigracioni centar se nalazi u sastavu Službe za poslove sa strancima. Služba za poslove sa strancima (u daljem tekstu: Služba) je organizaciona jedinica Ministarstva sigurnosti sa operativnom samostalnošću.

Zakonom o strancima („Službeni glasnik BiH“, br. 88/15 i 34/21) u članu 118. stav (3) propisani su razlozi zbog kojih se određuje stavljanje stranca pod nadzor smještanjem u imigracioni centar. Period nadzora i period na koji se produžava mjera nadzora smještanjem u imigracionom centru usklađen je sa standardima EU. Tako se nadzor smještanjem u imigracioni centar određuje rješenjem na period najduže do 90 dana, po proteku ovog roka, a ako i dalje postoje razlozi iz kojih je strancu određen nadzor, strancu se može produžiti nadzor svaki put najviše do 90 dana, tako da ukupno trajanje nadzora u imigracionom centru ne može trajati duže od 180 dana. Izuzetno, u slučaju nedostatka saradnje stranca u postupku udaljenja ili kašnjenja u pribavljanju potrebnih dokumenata iz države u koju se stranac vraća, trajanje nadzora može se produžiti i na period duži od 180 dana, s tim da ukupno trajanje nadzora u imigracionom centru ne može biti duže od 18 mjeseci u kontinuitetu.

Smještanje stranaca primjenjuje kao krajnje sredstvo da bi se osiguralo izvršenje rješenja o protjerivanju. U svim situacijama kada to uslovi svakog konkretnog slučaja dozvoljavaju, koriste se alternative Imigracionom centru u pogledu ograničenja kretanja na adresu boravka ili neki drugi oblik smještaja poluotvorenog tipa.

Porodice s maloljetnicima zadržavaju se u imigracionom centru samo kao posljednja mjera i na najkraće moguće vrijeme.

Maloljetnik bez pratnje koji je nezakonito ušao u BiH i koji nije u pratnji roditelja ili zakonskog zastupnika, odnosno opunomoćenika ili je ostao bez pratnje tih lica po ulasku u BiH, a kojeg Služba ne može odmah vratiti u zemlju iz koje je stigao niti ga predati predstavnicima zemlje čiji je državljanin, Služba privremeno smješta u odjel ustanove specijaliziran za maloljetnike, o čemu obavještava nadležni centar za socijalni rad koji odmah imenuje privremenog staratelja. Maloljetnici bez pratnje zadržavaju se u imigracionom centru izuzetno, samo kao

posljednja mjera i na najkraće moguće vrijeme, te se prema maloljetnim strancima odnosi sa posebnom pažnjom i uvažavanjem, a u skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i osnovnim slobodama kao i Konvencijom o pravima djeteta i drugim propisima u BiH koji se odnose na brigu o maloljetnim licima i njihovu zaštitu.

Imigracioni centar opremljen je u skladu sa svim standardima koji korisnicima pruža adekvatne osnovne usluge koje uključuju ishranu, zdravstvenu zaštitu, higijenske uslove i pristup spoljnom prostoru odnosno po rasporedu dnevnih aktivnosti korisnici Imigracionog centra imaju pravo na sportske aktivnosti i isti to pravo koriste za šetnju na otvorenom.

Preporuka 36

Ponavljajući svoje prethodne preporuke (CMW/C/BIH/2, tačka 32.), Komitet preporučuje državi potpisnici da:

- (a) **razmisli o produženju roka za podnošenje žalbi u upravnom postupku protiv naloga za protjerivanje;**
- (b) **omogući podnošenje naknadne žalbe sudu koja bi imala suspenzivni efekat sama po sebi, a u kojoj podnosilac žalbe ne mora navesti posebne razloge da bi sud naredio suspenziju postupka protjerivanja;**
- (c) **poduzme potrebne korake kako bi se osiguralo da radnici migranti protiv kojih je donešena odluka o protjerivanju budu svjesni i sposobni iskoristiti svoje pravo na žalbu protiv te odluke.**

Odgovor na preporuku 36.

Zakonom o strancima („Službeni glasnik BiH“, br. 88/15 i 34/21) u članu 105. propisano je da se protiv rješenja o protjerivanju žalba može podnijeti Ministarstvu u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja, a ako je rješenje o protjerivanju doneseno prema strancu koji je prihvaćen po osnovu međunarodnog sporazuma o saradnji u predaji i prihvatu lica čiji je boravak nezakonit, a nema odobren boravak u BiH, rok za žalbu je 24 sata od dostavljanja rješenja. Žalba odgađa izvršenje rješenja, a Ministarstvo donosi rješenje po žalbi u roku od 15 dana od dana prijema žalbe. Od stupanja na snagu Zakona o strancima nisu uočeni problemi u primjeni odredbi koje se odnose na rok za izjavljivanje žalbe na rješenje o protjerivanju.

U pogledu preporuke da se omogući podnošenje naknadne žalbe sudu koja bi imala suspenzivni efekat sama po sebi, a u kojoj podnosilac žalbe ne mora navesti posebne razloge da bi sud naredio suspenziju postupka protjerivanja, ističemo da se ova preporuka odnosi na primjenu odredbi Zakona o upravnim sporovima BiH, što je u nadležnosti Suda BiH, pa bi se Sud BiH trebao izjasniti u pogledu ove preporuke.

U pogledu preporuke da država preduzme potrebne korake kako bi se osiguralo da radnici migranti protiv kojih je donešena odluka o protjerivanju budu svjesni i sposobni iskoristiti svoje pravo na žalbu protiv odluke, ističemo da je ovo pravo osigurano u članu 12. Zakona o strancima u kojem je propisano da se u svim fazama postupka stranci obavještavaju o pravima i obavezama koje proizilaze iz ovog zakona. Pored navedenog, ovo pravo stranaca osigurano je i kroz osnovna načela upravnog postupka koja su propisana Zakonom o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), pa je u članu 5. propisano da kad organi uprave i institucije koje imaju javna ovlaštenja vode postupak i rješavaju, dužni su strankama omogućiti da što lakše zaštite i ostvare svoja prava u skladu s

Ustavom Bosne i Hercegovine, Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i sloboda i Aneksom 6 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, vodeći pri tom računa da ostvarivanje njihovih prava ne bude na štetu prava drugih osoba, niti u suprotnosti sa zakonom utvrđenim javnim interesom. Kad službena osoba koja rješava neku upravnu stvar, s obzirom na postojeće činjenično stanje, sazna ili ocijeni da određena stranka ima osnova za ostvarenje nekog prava, upozorit će je na to. Također, u članu 12. Zakona o upravnom postupku propisano je da se organ koji vodi postupak stara da neznanje i neukost stranke, i drugih osoba koje učestvuju u postupku, ne bude na štetu prava koja im po zakonu pripadaju. Povredna načela upravnog postupka može biti razlog za poništenje prvostepenog rješenja u postupku po žalbi. U žalbenom postupku stranci mogu koristiti usluge besplatne pravne pomoći koja je obezbijedena putem Ministarstva pravde BiH ili usluge besplatne pravne pomoći koja je regulisana propisima o besplatnoj pravnoj pomoći. Također mogu koristiti i usluge nevladinih organizacija koje se bave besplatnom pravnom pomoći.

Preporuka 46.

Komiteta preporučuje da država potpisnica:

(a) preduzme sve potrebne zakonodavne i praktične mjere, uključujući izmjene i dopune zakona o besplatnoj pravnoj pomoći na opštinskom nivou, kako bi se osiguralo da djeca radnika migranata i članova njihovih porodica, uključujući romsku djecu i djecu radnika migranata u neregularnoj situaciji, budu prijavljena po rođenju i da im se izdaju lični dokumenti, u skladu sa ciljem 16.9 Održivih razvojnih ciljeva;

(b) nastavi sa podizanjem svijesti u romskoj zajednici o važnosti prijavljivanja rođene djece i radnika migranata i članova njihovih porodica, uključujući putem traženja tehničke pomoći od UNHCR-a.

Odgovor na preporuku 46.

Zakon o pružanju besplatne pravne pomoći („Službeni glasnik BiH, broj 83/16), propisuje oblike ostvarivanja besplatne pravne pomoći, subjekti za pružanje, korisnike besplatne pravne pomoći i uslove i način za ostvarivanje besplatne pravne pomoći pred organima i institucijama BiH. U skladu sa ovim Zakonom, besplatna pravna pomoć pruža se u upravnom postupku, upravnom sporu, parničnom i izvršnom postupku, kao i u krivičnom postupku u skladu sa zakonima o krivičnom postupku.

Korisnik besplatne pravne pomoći može biti između ostalih- „, fizičko lice koje se nalazi na teritoriji BiH pod međunarodnom zaštitom u skladu međunarodnim standardom, a naročito tražioci azila, izbjeglice, lice pod supsidijarnom ili privremenom zaštitom, lice u postupku protjerivanja, apatridi, žrtve trgovine ljudima, u skladu s obavezama koje

BiH ima prema međunarodnim konvencijama“.Besplatnu pravnu pomoć pružaju službenici Kancelarije za besplatnu pravnu pomoć koji je u sastavu Ministarstva pravde BiH.Zakon o pružanju besplatne pravne pomoći usvojen je i u Republici Srpskoj, Brčko distriktu BiH i kantonima u Federaciji BiH.

Preporuka 62.

Ponavljajući svoje prethodne preporuke (CMW/C/BIH/CO/2, tačka 48.), i u skladu s preporučenim načelima i smjernicama OHCHR-a o ljudskim pravima i trgovni ljudima, Komitet preporučuje državi članici da:

- (a) **usvoji efikasne mjere za otkrivanje, sprečavanje i suzbijanje neregularnih protoka radnika migranata i istraži, procesuiraj i kažnjava kriminalne grupe odgovorne za krijumčarenje migranata i druga krivična djela u vezi s tim;**
- (b) **uskлади svoj nacionalni krivično-pravni okvir za djelo trgovine ljudima u potpunosti s međunarodnim standardima, uključujući i Konvenciju Vijeća Evrope o borbi protiv trgovine ljudima i Palermo protokol, a posebno da kriminalizuje prodaju djece;**
- (c) **preduzme efikasne mjere, sa jasnim vremenskim okvirom, pokazateljima i parametrima za paćenje i ocjenjivanje, da bi se implementirao njen zakoinodavni i upravni okvir za sprečavanje i borbu protiv trgovine ljudima, posebno jačanjem mehanizma za ranu identifikaciju žrtava trgovine ljudima, uključujući obuku zaslužbenika za primjenu zakona i graničnih službenika, sudija, tužilaca i pravnika kroz sve administrativne dijelove države potpisnice, i za pružanje podrške i upućivanja, rehabilitacije i socijalne integracije žrtava trgovine ljudima, poput obezbjeđivanja skloništa i pravne, medicinske i psihosocijalne pomoći i dodjeljivanja dovoljno ljudskih, tehničkih i finansijskih sredstava za provođenje mjera protiv trgovine ljudima;**
- (d) **uključiti u svoj naredni periodični izvještaj detaljne podatke o trgovini i krijumčarenju migranata, broj krivičnih postupaka i osuđujućih presuda i izrečenih kazni u predmetima trgovine ljudima i krijumčarenja migranata, uključujući i u svrhu seksualnog iskorištavanja i prisilnog rada.**

Odgovor na preporuku 62.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je u januaru 2020. godine usvojilo Strategiju suprotstavljanja trgovini ljudima te akcioni plan koji prati implementaciju Strategije za period 2020-2023.godine. Gore navedenim dokumentima postoje jasno definisani strateški ciljevi i mjere koje se odnose na krivično gonjenje za krivična djela trgovine ljudima, te preventivne aktivnosti kada je u pitanju ova oblast. Vlasti u Bosni i Hercegovini su u proteklom periodu organizovale veliki broj obuka koje su se odnosile na krivična djela trgovine ljudima, uključujući sve oblike eksploatacije, a obukama su bile obuhvaćene agencije za provedbu zakona, tužilaštva, nevladine organizacije.

Provođenjem politika definiranih u ovoj strategiji, vlasti u Bosni i Hercegovini će, pored ispunjavanja općeg i posebnih strateških ciljeva na sprečavanju, suzbijanju i borbi protiv trgovine ljudima, ispuniti i svoje obaveze koje proistječu iz niza međunarodnih dokumenata, prvenstveno Konvencije Ujedinjenih nacija protiv transnacionalnog organiziranog kriminala i njenog pratećeg Protokola o sprečavanju, suzbijanju i kažnjavanju trgovine ljudskim bićima, naročito ženama i djecom i Konvencije Vijeća Evrope o akciji protiv trgovine ljudima, te ispuniti preporuke date od strane međunarodnih mehanizama za monitoring, prvenstveno Vijeća Evrope i Državnog sekretarijata SAD-a. Provođenjem politika definiranih u ovoj strategiji, vlasti u Bosni i Hercegovini će takođe ispuniti preporuke Evropske komisije iz „Analitičkog izvještaja uz Mišljenje o zahtjevu za članstvo Bosne i Hercegovine u Evropskoj uniji“ iz 2019. godine, te iz „Izvještaja Misije stručne procjene Evropske komisije o borbi protiv trgovine ljudima“ koja je provedena 2018. godine, te ostvariti napredak u ispunjavanju obaveza iz Direktive 2011/36/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 5. aprila 2011. godine o sprečavanju i suzbijanju trgovine ljudima i zaštiti žrtava trgovine ljudima.

Kada je u pitanju zaštita žrtava trgovine ljudima u proteklom periodu Ministarstvo sigurnosti te Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice su dodjeljivali finansijska sredstva za smještaj

žrtava trgovine ljudima u sigurne kuće. Početkom 2021.godine gore navedena ministarstva su potpisala sporazum u udruživanju i načinu realizacije sredstava za nevladine organizacije koje zbrinjavaju žrtve trgovine ljudima u Budžetu Institucija Bosne i Hercegovine. Sporazumom je definisano je da će sredstva biti objedinjena te prebačena u budžet Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine i da će u narednim godinama prilikom izrade budžeta Ministarstvo sigurnosti preuzeti obavezu da planira sredstva za ovu namjenu, te raspisivati javne pozive za nevladine organizacije koje imaju kapacitete za smještaj žrtava trgovine ljudima.

Iz nadležnosti Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine ističemo sledeće:

a) Krivično djelo „Krijumčarenja lica“ propisano je Krivičnim zakonom BiH u članu 189., a članom 189a. krivično djelo „Organizovanje grupe ili udruženja za izvršenje krivičnog djela krijumčarenja migranata“. Osnov ovih inkriminacija je član 6. Protokola protiv krijumčarenja migranata kopnenim, morskim i vazдушnim putem, kojim se dopunjuje Konvencija UN protiv transnacionalnog organizovanog kriminala.

Član 189. KZ¹ predviđa dva osnovna oblika krivičnog djela krijumčarenja lica: prevođenje preko državne granice jednog ili više migranata ili drugih lica koja ne ispunjavaju uslove za zakoniti ulazak preko državne granice ili omogućiti drugome (sačini, nabavi lažne putne ili lične isprave) nedozvoljen prelazak granice (stav 1.) i omogućiti boravak krijumčarenih lica u BiH, odnosno osobi koja nije državljanin BiH niti u njoj ima stalni boravak da ostane na području BiH bez ispunjavanja uslova za zakoniti boravak (stav 2.). U oba slučaja, za postojanje krivičnog djela nužno je da je radnja učinjena preuzeta iz koristoljublja, dakle, radi ostvarivanja direktno ili indirektno, finansijske ili druge materijalne koristi. Koristoljublje kao motiv je zakonski element krivičnog djela. Međutim, za postojanje djela nije nužno da je kod učinitelja postojao koristoljubljivi motiv. U st. 3., 4. i 5. ovog člana propisani su kvalifikacioni oblici djela iz stava 1. i 2. ovog člana. Oni postoje ukoliko je počinjeno u sastavu organizovane grupe ili grupe za organizovani kriminal, zloupotrebom službenog položaja ili na način kojim se ugrožava život, zdravlje ili bezbjednost krijumčarenih lica ili je prema njima postupano u svrhu iskorišćavanja ili na drugi nečovječan ili ponižavajući način pri njihovom učinjenju doveden ili je mogao biti doveden u opasnost života ili sigurnost osoba koja se prevode preko državne granice odnosno osoba kojima je omogućen nezakonit ostanak na području države primateljice ili je prema njima postupano u svrhu izrabljivanja ili na drugi nečovječan ili ponižavajući način; ili je počinjeno prema licu koje nije navršilo 18 godina života: ili je nastupila smrt jednog ili više krijumčarenih lica.

Krivično djelo iz člana 189a² (organizovanje grupe ili udruženja za izvršenje krivičnog djela krijumčarenje migranata) prema njegovoj zakonskoj definiciji iscrpljuje se u samom organizovanju grupe ljudi radi činjenja krivičnog djela krijumčarenja ljudi. U tom smislu, ono predstavlja poseban oblik krivičnog djela izuzetne opasnosti inkriminirane kao samostalno krivično djelo. Ova inkriminacija obuhvata djelatnost stvaranja kriminalnog udruženja za izvršenje krivičnog djela iz člana 189. ovog zakona (Krijumčarenja ljudi), kao i pridruživanje ili na drugi način pomaganje grupi ili udruženju.

b) Krivičnim zakonom BiH propisana su krivična djela Međunarodna trgovina ljudima (član 186.) i Organizovana međunarodna trgovina ljudima (član 186a.), dok su krivičnim zakonima entiteta i Brčko distrikta propisana krivična djela trgovine ljudima, na koji način je jasno propisana nadležnost organa gonjenja u BiH u postupanju kod izvršenja ovih krivičnih djela.

Međunarodna trgovina ljudima i Organizovana međunarodna trgovina ljudima svrstana su u KZ BiH u grupu krivičnih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, što je i opravdano utoliko što su ova, kao i druga osnovna ljudska prava i slobode predmet brojnih međunarodnih pravnih instrumenata i u tom smislu, vrijednosti zaštićene međunarodnim pravom.

Član 186.³ krivično djelo trgovine ljudima u KZ BiH koncipirano je u skladu sa pojmom trgovine ljudima određenim u Protokolu kojim se dopunjuje Konvencija UN protiv transnacionalnog organizovanog kriminala. Prema KZ-u BiH, „trgovina ljudima“ znači vrbovanje, transport, transfer, skrivanje/ pružanje utočišta ili prihvata osoba, putem prijetnje ili upotrebom sile ili drugih oblika prinude, otmice, prevare, obmanjivanja, zloupotrebe ovlaštenja ili stanja ugroženosti, davanja ili primanja novca ili beneficija za dobijanje pristanka osobe koja ima kontrolu nad nekom drugom osobom, u svrhu eksploatacije, s naglaskom iskorišćavanja tog lica u državi u kojoj to lice nema prebivalište ili čiji nije državljanin (u skladu podjeljene nadležnosti ograna gonjenja u BiH). Dakle, radnje učinjenja krivičnog djela trgovine ljudima su alternativno određene (prevoz, predaja, skrivanje ili primanje osobe.), a da bi navedene radnje predstavljale radnju učinjenja krivičnog djela trgovine ljudima potrebno je da su one učinjene upotrebom sile ili prijetnjom upotrebe sile ili drugim oblicima prinude, prijevarom ili obmanom, zloupotrebom vlasti ili uticaja ili položaja bespomoćnosti ili davanjem ili primanjem isplata ili drugih koristi kako bi se postigla privola osobe koja ima kontrolu nad drugom osobom. U stavu 2. ovog člana propisan je poseban oblik trgovine ljudima koji postoji kada je predmet vrbovanja, prevoza, predaje, lice koje nije navršilo 18 godina života. U ovom slučaju, za postojanje krivičnog djela trgovine ljudima ne traži se da su radnje učinjenja preuzete upotrebom sile ili prijetnjom upotrebe sile ili drugim oblicima prinude. Ovakva odredba rezultat je potrebe za pojačanom zaštitom djece i maloljetnika. Ovim krivičnim djelom (stav 4) propisana je kažnjivost za krivotvorenje, pribavljanja ili..., putne ili lične isprave drugog lica u svrhu omogućavanja međunarodne trgovine ljudima, kao i kažnjivost za korišćenje usluga žrtve međunarodne trgovine ljudima (stav 5). Poseban kvalifikovani oblik ovog krivičnog djela propisan je u stavu (3), ako je krivično djelo izvršilo službeno lice prilikom vršenja službene dužnosti, kao i stavom (6) ovog člana ako je izvršenjem djela nekom licu prouzrokovano teže narušavanje zdravlja, teška tjelesna povreda ili smrt lica. Stavom (7) člana 186. je, takođe, određeno da eksploatacija uključuje iskorišćavanje prostitucije drugih ili druge oblike seksualnog iskorišćavanja, prisilni rad ili usluge, ropstvo ili praksu sličnu ropstvu, pokornost ili uzimanje organa. U skladu sa međunarodnim aktima, na postojanje krivičnog djela međunarodne trgovine ljudima iz člana 186. KZ BiH, bez uticaja je okolnost da li je lice koje je žrtva međunarodne trgovine ljudima pristalno na iskorišćavanje.

Krivično djelo iz člana 186a⁴, Organizovana međunarodna trgovina ljudima iscrpljuje se u samom organizovanju ili rukovođenju grupom ljudi radi činjenja krivičnog djela međunarodne trgovine ljudima, a propisano je kažnjavanje za učešće u grupi kao i drugi način pomoći grupi. Odredbama člana 187.⁵ KZ BiH izvršena je kriminalizacija vrbovanja za prostituciju kada ono sadrži element inostranosti, a učinjena je radi zarade ili druge koristi. Taj element inostranosti sastoji se u vrbovanju drugoga za prostituciju u državi u kojoj ta osoba nema prebivalište ili čiji nije državljanin, obzirom da taj element „stranca“, tu osobu čini ranjivijom i podložnijom eksploataciji čime se olakšava iskorištavanje njene prostitucije od strane drugoga, pogotovo od strane organizovanih kriminalnih grupa čije djelovanje ima transnacionalni karakter. Za postojanje ovog krivičnog djela neophodno je da druga osoba

3

4

5

vrbovana, namamljivana ili navođena na pružanje seksualnih usluga radi zarade u nekoj državi u kojoj ta osoba nema prebivalište ili čije nije državljanin. Objekt radnje može biti osoba bilo kojeg pola. Iako se navođenje na prostituciju načešće vrši iz koristoljubivih motiva, motiv učinjenja djela nije element zakonskog bića krivičnog djela.

c) Značaj kontinuirane edukacije sudija i tužilaca u cijeloj BiH je prepoznat i institucionaliziran kroz entitetske centre za edukaciju sudija i tužilaca (CEST RS i CEST FBiH). Centri obezbjeđuju obaveznu edukaciju za sve sudije i tužioce u BiH, a djeluju pod nadzorom VSTV-a BiH. Za kratko vrijeme Centri su postali institucije bitne za implementaciju reformi u pravosuđu, prepoznate od strane domaćih i stranih partnera, te su svojim djelovanjem nesumnjivo doprinjeli podizanju efikasnosti rada u sudovima i tužilaštvima. Programima rad planiraju se specijalizovane edukacije u odnosu na institute (npr. terorizam, trgovina ljudima...) a sistem edukacije koji pružaju entitetski Centri za edukaciju sudija i tužilaca usmjeren je prema potrebama usavršavanja.

d) Udarina grupa za borbu protiv trgovine ljudima ostvarila je značajnu ulogu u provođenju i koordiniranju operativnih aktivnosti, u otkrivanju i prikupljanju dokaza za krivična djela trgovine ljudima i srodna krivična djela.

Statistički podaci o trgovini ljudima u Bosni i Hercegovini :

2019. godina- Ministarstvo sigurnosti BiH, Odsjek za borbu protiv trgovine ljudima je prilikom prikupljanja i evidentiranja podataka u toku 2019. godine, od strane tužilaštava, službi za sprovođenje zakona, centara za socijalni rad te nevladinih organizacija, a koji su potrebni za sačinjavanje informacije o stanju trgovine ljudima u BiH za 2019. godinu, utvrdilo da je u navedenoj godini identifikovano/ asistirano ukupno 61 potencijalna žrtva trgovine ljudima/ radne eksploatacije/ navođenja na prostituciju i/ili seksualno iskorištavanje/ trgovine ljudima u svrhu prosjačenja/ "prodaja tj. u svrhu sklapanja braka"/ bludne radnje/ iskorištavanje djeteta ili maloljetnika radi pornografije i drugo. U izvještajnom periodu za krivična djela povezana sa trgovinom ljudima tužilaštva u Bosni i Hercegovini su donijela odluku o obustavi istrage u 7 predmeta protiv 8 lica, donijela 37 naredbi o provođenju istaga protiv 48 lica i podigla 20 optužnica protiv 31 lica. Prema podacima Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske u 2019. godini je za krivična djela "Trgovine ljudima" i srodna krivična djela evidentirano: broj podignutih optužnica - 9, broj optuženih (osumnjičenih, prijavljenih lica) - 29, broj oštećenih - 38, broj presuda - 5 i to: osuđujuća presuda (zatvor 5 godina) - 1, oslobađajuća - 1, osuđujuća presuda - uslovna osuda - 2 i osuđujuća presuda - novčana osuda za jedno lice - 1. Sudovi su u toku 2019. godine izrekli 34 osuđujuće presuda protiv 34 lica. Sudovi su donijeli 4 odluke protiv 4 lica kojima se žalba odbija kao neosnovana te potvrđuje prvostepena presuda. Donijeto je i 7 rješenja o izricanju odgojnih mjera protiv 7 maloljetnika. Kada je u pitanju vrsta kazni koje su sudovi izrekli, izrečene su: 24 zatvorske kazne protiv 24 lica i 1 uslovna kazna protiv 1 lica te 2 novčane kazne protiv 2 lica. Donešena je i 1 mjera obaveznog psihijatrijskog liječenja te čuvanja u zdravstvenoj ustanovi. Takođe, su u izvještajnom period izrečene i 4 oslobađajuće presude protiv 4 lica.

2020 godina- Na osnovu podataka prikupljenih od strane novoformiranih koordinacionih timova za borbu protiv trgovine ljudima, u 2020. godini u Bosni i Hercegovini je identifikovano ukupno 70 potencijalnih žrtava trgovine ljudima kojima je trgovano u svrhu seksualnog iskorištavanja, prosjačenja i drugih oblika iskorištavanja, što predstavlja blago povećanje u odnosu na ranije izvještajne periode. U izvještajnom periodu na osnovu podataka Visokog

sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine, za krivična djela povezana sa trgovinom ljudima, tužilaštva u Bosni i Hercegovini su donijela 38 naredbi o provođenju istraga protiv 43 lica i podigla 25 optužnica protiv 27 lica, što predstavlja značajno povećanje u odnosu na prethodnu godinu. Sudovi u Bosni i Hercegovini su u toku 2020. godine izrekli 30 osuđujućih presuda protiv 30 lica, za krivična djela povezana sa trgovinom ljudima. Donijeta su i 4 rješenja o izricanju odgojnih mjera protiv 4 maloljetnika. Kada je u pitanju vrsta kazni koje su sudovi izrekli, izrečeno je: 16 zatvorskih kazni protiv 16 lica te 3 novčane kazne protiv 3 lica, što također predstavlja značajno povećanje u odnosu na prethodnu godinu.